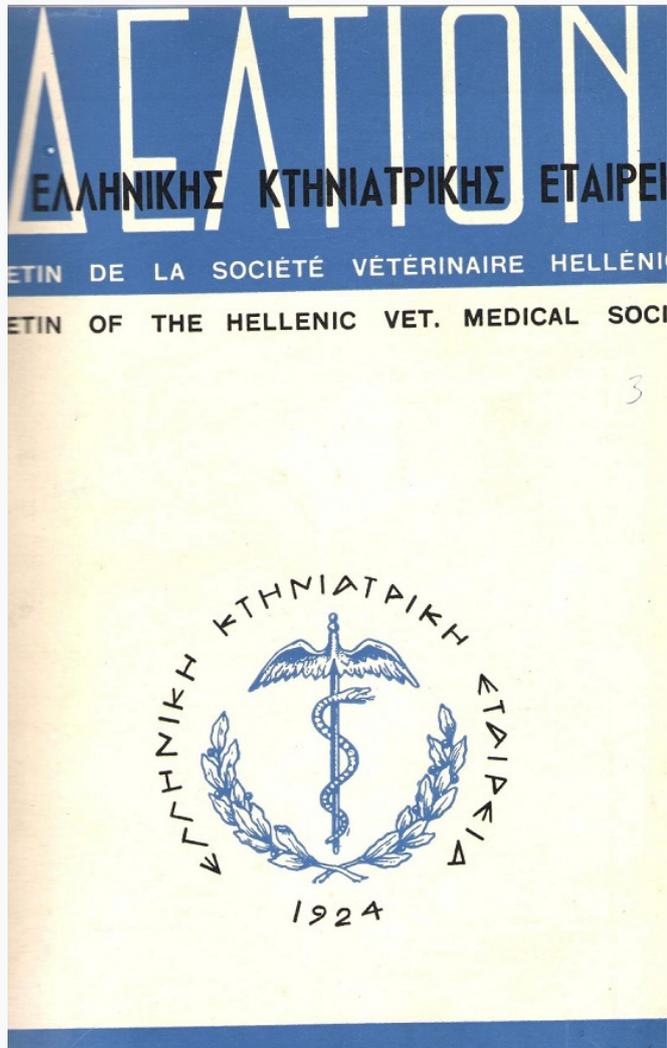

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 20, No 3 (1969)

Article reviews

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.19994](https://doi.org/10.12681/jhvms.19994)

Copyright © 2019, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1969). Article reviews. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 20(3), 171–174.
<https://doi.org/10.12681/jhvms.19994>

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ ΞΕΝΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Lambert. A., Fornelius. A. L. : Virus della diarrea bovina ed *E. Coli* nella enterite neonatale del vitello. (**Ὁ ἰδὸς τῆς διαρροίας τῶν βοοειδῶν καὶ ἡ *E. Coli* εἰς τὴν ἐντερίτιδα τοῦ νεογεννήτου μόσχου**). *J. Comp. Med.*, 1968, **32**, 440. (Εἰς *Selez. Veterinaria*, 1968, **IX**, 526).

Κατὰ τὸ πρᾶκτον διάφοροι ἐρευνηταὶ ἀπεμόνωσαν τὴν *E. Coli* ἐκ νεογεννήτων μόσχων θανόντων ἐξ ἐντερίτιδος καὶ ὑπέθεσαν ὅτι ὁ μικροοργανισμὸς οὗτος ἔχει κάποιαν σημασίαν εἰς τὴν αἰτιολογίαν τῆς νόσου. Ἄλλοι ἀντιθέτως εὔρον δυσκολίας εἰς τὴν ἀναπαραγωγὴν τῆς νόσου διὰ στελεχῶν *E. Coli*. Ἐκ τῶν ἐρευνῶν αἱ ὁποῖαι διενεργήθησαν εἰς Η.Π.Α. ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἐρευνητῶν ἐξάγεται τὸ συμπέρασμα ὅτι πιθανὸν ὁ ἰδὸς τῆς διαρροίας τῶν βοοειδῶν νὰ ὑπαισέρχεται εἰς τὴν αἰτιολογίαν μορφῶν τινων ἐντερίτιδος τῶν νεογεννήτων μόσχων καὶ ὅτι ἡ *E. Coli* εἶναι δευτερευούσης σημασίας.

Θ. Ἰ. Ρώσσης

Topolko. J. : Frequenza dei lieviti della mammella bovina. (**Ἡ συχνότης τῶν ζυμομυκήτων εἰς τὸν μαστὸν τῆς ἀγελάδος**). *Vet. Arch.* 1968, **38**, 242. (Εἰς *Selez. Vet.*, 1969, **10**, No 5).

Ἐπὶ τῷ τέλει διαλευκάνσεως περιπτώσεών τινων μαστίτιδος ἀγνώστου αἰτιολογίας, ὁ συγγραφεὺς διενήργησε συστηματικὰς ἐρεῦνας ἐπὶ τῆς συχνότητος, τῶν ἐξ αἰτίας ζυμομυκήτων μαστίτιδος, ἐπὶ τοῦ εἶδους τῶν ἀπομονωθέντων ζυμομυκήτων ἐκ τοῦ ἐκκρίματος μαστῶν, ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τούτων εἰς διαφορετικὰς θερμοκρασίας, ἐπὶ τῆς παθογενείας τῶν πλέον συχνῶς ἀπομονωθέντων ζυμομυκήτων καὶ τέλος ἐπὶ τῆς θεραπείας τῆς ἐξ αἰτίας τούτων μαστίτιδος.

Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ὁ συγγραφεὺς ἐξήτασεν 7939 δείγματα ἐκκρίματος μαστοῦ, τὰ ὁποῖα προήρχοντο ἐκ 1989 ἀγελάδων μὲ διαταραχὰς τῆς ἐκκρίσεως.

Ἀνευρέθησαν πολλάκις ζυμομυκήτες εἰς τὰ ἐκκρίματα τῶν μαστῶν ἐκείνων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐγένετο ἀντιβιοτικὴ θεραπεία. Ἀπεμονώθησαν 173 στελέχη, ἧτοι 2,17 % τῶν ἐξετασθέντων δειγμάτων καὶ ἐταυτοποιήθησαν διάφορα εἶδη τῆς *Candida*, *Trichosporum*, *Torulopsis*, *Pichia*. Τινὰ στελέχη (ἰδίως *Candida krusei*, *Candida pseudotropicalis*) ἀναπτύσσονται εἰς 40°C, γεγονός δὲ τὸ ὁποῖον θεωρεῖται ὡς μία ἐνδιαφέρουσα ἰδιότης τῶν παθολόγων ζυμομυκήτων.

Αἱ δοκιμαίαι τῆς παθογενείας ἐγένοντο διὰ τῆς μόλυνσεως μαστῶν κλινικῶς ὑγιῶν, ἀπηλλαγμένων ζυμομυκήτων καὶ μικροοργανισμῶν. Μετὰ τὴν

ένδομαστικήν ἔγχυσιν ζυμομυκήτων, ἐγένετο καὶ ἔγχυσις ἀντιβιοτικῶν (πενικιλίνης καὶ στρεπτομυκίνης). Ἐκ τινῶν στελεχῶν τῆς *Candida* προεκλήθη μία καταρροειδῆς μαστίτις καὶ ἐξ ἄλλων μία παρεγχυματώδης τοιαύτη. Τὰ ἀντιβιοτικά τὰ ὁποῖα ἐχρησιμοποίησεν ὁ συγγραφεὺς, δὲν ἐμείωσαν τὴν σοβαρότητα τῆς φλεγμονῆς. Καλὰ ἀποτελέσματα ἐπετεύχθησαν διὰ τῆς χρησιμοποίησεως 250.000 U Νισταμίνης.

Θ. Ἰ. Ρώσσης

Terplan. G., Zaadhof K. J. : Il significato sanitario della presenza dello *Staphylococcus Aureus* nel latte. (**Ἡ ὑγιεινὴ σημασία τῆς παρουσίας τοῦ *Staphylococcus Aureus* εἰς τὸ γάλα**). Dt. tierärztl. Wschr., 1969, **76**, 217 (Εἰς Sel. Vet. 1969, **10**, No 8).

Οἱ συγγραφεῖς ἀναφέρονται εἰς τὴν σημασίαν τῶν σταφυλοκόκκων ὡς αἰτίων μαστιτίδων εἰς τὰ ζῶα καὶ τροφοδηλητηριάσεων εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ θέτουν τὸ ὄλον πρόβλημα τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς σχέσεως μεταξὺ τῆς παρουσίας τῶν Σταφυλοκόκκων εἰς τὸ γάλα καὶ τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως τοῦ μαστοῦ, ὡς ἐπίσης τοῦ ἐπικινδύνου αὐτῶν εἰς τὸν καταναλωτὴν.

Ἐκ τῆς ἐρεύνης τῶν συγγραφέων ἐπὶ τοῦ ἰδίου περιῖπου ἀριθμοῦ δειγμάτων γάλακτος ἀγελάδων μεγάλων καὶ μικρῶν ἐκτροφῶν, ἀπεδείχθη ἡ ὑπαρξὶς στελεχῶν *Staphylococcus Aureus* θετικῶν εἰς τὴν πηκτάσιν εἰς ὑψηλότερον ποσοστὸν εἰς τὰς μεγαλύτερας ἐκτροφὰς καὶ χαμηλότερον εἰς τὰς μικροτέρας τοιαύτας, ἐνῶ ὁ κυτταρικός δείκτης ἦτο ἀνώτερος τῶν 500.000 κυττάρων ἐπὶ τοῦ 50% τῶν ἐξετασθέντων δειγμάτων ἀνεξαρτήτως μεγάλων ἢ μικρῶν ἐκτροφῶν.

Περαιτέρω ἔρευνα ἐπὶ ἀριθμοῦ ἀπομονωθέντων στελεχῶν *Staphylococcus Aureus* ἀπέδειξαν τὴν ὑπαρξὶν μικροῦ ποσοστοῦ στελεχῶν ἱκανῶν νὰ παράγουν ἐντεροτοξίνην.

Τέλος, ἐκ τῶν μικροβιολογικῶν ἐξετάσεων διαφόρων τμημάτων τοῦ δέρματος τῶν ὑπὸ ἐξέτασιν ἀγελάδων, ἀπεμόνωσαν στελέχη *Staphylococcus Aureus* εἰς χαμηλότερον ἀριθμὸν ἐκείνων τοῦ γάλακτος καὶ ὡς ἐκ τούτου συνάγουν ὅτι οἱ μικροοργανισμοὶ αὗτοι εὐρίσκουν ἐντὸς τοῦ μαστοῦ ἀσυγκρίτως καλυτέρας συνθήκας διαβιώσεως ἀπὸ ἐκείνας τοῦ ἐξωτερικοῦ περιβάλλοντος.

Ἐκ τῆς ὅλης ἐρεύνης οἱ συγγραφεῖς συμπεραίνουν ὅτι τὸ γάλα, τὸ ὁποῖον παρουσιάζεται μακροσκοπικῶς φυσιολογικὸν καὶ προέρχεται ἐκ μαστῶν κλινικῶς ὑγιῶν ὡς καὶ ἐξ ἐκτροφῶν μὴ θεωρουμένων προσβεβλημένων ἐκ μαστιτίδων, δύναται νὰ περιέχῃ τὸν παθογόνον *Staphylococcus Aureus* ὡς ἐπίσης καὶ τοξικὰ στελέχη τούτου,

Θ. Ἰ. Ρώσσης

Probst. A., Behringer. J. : Variazioni del contenuto cellulare del latte bovino. (Μεταβολαί τοῦ κυτταρικοῦ περιεχομένου τοῦ βοείου γάλακτος). Milchwissenschaft, 1968, 23, 395 (Εἰς Sel. Vet, 1969, 10, No 8).

Κατὰ τοὺς συγγραφεῖς αἱ προκαλούμεναι ἀλλοιώσεις τοῦ γάλακτος ἐξ αἰτίας μαστιτίδων εὐρίσκονται εἰς ἄμεσον σχέσιν μετὰ τοῦ περιεχομένου κυτταρικοῦ στοιχείου τοῦ γάλακτος ἱκανοῦ νὰ ἐπιφέρῃ σοβαρὰς δυσχερείας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπεξεργασίας του.

Παρά ταῦτα ἀναφέρουν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς γάλα ὑπαρχόντων κυττάρων, δύναται νὰ ἐπηρεασθῇ οὐχὶ μόνον ἐκ τῶν μαστιτίδων, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλλων αἰτίων, ὡς τῆς ἡλικίας, τῆς ὑψηλῆς γαλακτοπαραγωγῆς, τοῦ σταδίου τῆς γαλακτοπαραγωγῆς, τοῦ δείκτου λίπους καὶ τέλος τῆς περιόδου τοῦ τοκετοῦ καὶ συνάγουν ὅτι εἶναι δυνατόν εἰς μὴ προσβεβλημένους ἐκ μαστιτίδων σταύλους, νὰ παράγεται γάλα μὲ ὑψηλοὺς κυτταρικοὺς δείκτας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν κυρίως ὑπὸ τῶν ἐργοστασίων παρασκευῆς τυροῦ.

Θ. 'Ι. Ρώσσης

Hibbit. K. G. e coll. : Proteine antimicrobiche isolate dal capezzolo della vacca. (Ἀντιμικροβιακαὶ πρωτεΐναι ἀπομονωθεῖσαι ἐκ τῆς θηλῆς τῆς ἀγελάδος). J. Gen. Microbiol. 1969, 56, 365 (Εἰς Sel. Vet. 1969, 10, No 8)

Ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ συγγραφεῶς καὶ συνεργατῶν του ὅτι ἐκ τῆς κερρατίνης τοῦ αὐλοῦ τῆς θηλῆς τοῦ μαστοῦ ἀγελάδος ἀπεμονώθησαν πρωτεΐναι, αἱ ὁποῖαι παρεμπόδισαν τὴν ἀνάπτυξιν δύο στελεχῶν Staphylococcus Aureus καὶ ἑνὸς στελέχους Streptococcus Agalactiae. Εἰς τὰς πρωτεΐνας αὐτὰς παρετηρήθη ἡ ὀλοσχερῆς ἔλλειψις τῆς λυσοζύμης.

Θ. 'Ι. Ρώσσης

Bran L., Mihaita S., Popa M., Totorcea N., Albu T., Tigaeru N. : Vaccination of piglets with the lapinized C-hog cholera virus in large breeding farms. (Ἐρευνα ἐπὶ τῆς ἀνοσοποιήσεως τῶν χοιριδίων κατὰ τῆς πανώλους διὰ τοῦ κωνικλείου στελέχους "C" εἰς μεγάλας χοιροτροφικὰς μονάδας). Rev. Zoot. Med. Vet., 1969, 19, 43-51.

Διὰ τὴν ἐπίτευξιν ἰσχυρῆς ἀνοσίας εἰς χοιρίδια σχετικῶς νεαρᾶς ἡλικίας κατὰ τῆς πανώλους πρέπει νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ἡλικία τούτων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἀνοσοβιολογικὴ κατάστασις τῶν συῶν - μητέρων. Οἱ ἐρευνηταὶ συνιστοῦν ἕπως ὁ ἐμβολιασμὸς τῶν συῶν νὰ μὴ γίνεται κατὰ τὴν περίοδον τῆς κηύσεως ἀλλὰ δύο ἐβδομάδας κατ' ἐλάχιστον

πρὸ τῆς ὠχείας. Τὰ προερχόμενα χοιρίδια ἐκ μητέρων οὕτω ἀνοσοποιηθεισῶν εἰς ἡλικίαν δύο μηνῶν ἀντιδροῦν ἔτι ἀποτελεσματικώτερον ἀνοσοβιολογικῶς. Εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν αἱ μητέρας - σύες ἐνεβολιάσθησαν κατὰ τὴν περίοδον τῆς κυήσεως, ἐπιτυγχάνονται τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα μόνον ὅταν τὰ χοιρίδια ἀνοσοποιῶνται εἰς ἡλικίαν τριῶν μηνῶν. Οὕτω, ἵνα ἐξασφαλίσῃ τις ἰκανὴν προστασίαν εἰς τὰ ὑπὸ πάχυνσιν ζῶα, ἤτοι μέχρι ἡλικίας ἑνὸς ἔτους, εἰς μόνον ἐμβολιασμὸς μὲ τὸ κονίγκλειον στέλεχος C ἀρκεῖ. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ἀντιπανωλικὸς ἐμβολιασμὸς λαμβάνει χώραν εἰς ἡλικίαν μικροτέραν τῶν συνιστωμένων ἀνωτέρω, ἐπιβάλλεται ἡ διενέργεια ἀναμνηστικοῦ ἐμβολιασμοῦ τὸ ὀλιγώτερον 1-2 μῆνας μετὰ τὸν πρῶτον. Μ' ὄλα ταῦτα, ἀκόμη καὶ μετὰ τὸν ἐμβολιασμόν, τὰ ἀποτελέσματα θὰ εἶναι κατώτερα τῶν ἐπιτυγχανομένων δι' ἑνὸς μόνον ἐμβολιασμοῦ ὡς ἀνωτέρω συνιστᾶται.

Π. Ν. Δραγῶνας

Dragonas. P. N., Pappous. C. N., : Étude par immunofluorescence de la cinétique du virus aphteux sur cultures cellulaires. (Μελέτη ἐπὶ τῆς κινητικότητος τοῦ ἰοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ ἐπὶ κυτταροκαλλιιεργειῶν διὰ τοῦ ἀνοσοφθορισμοῦ). Ann. Inst. Pasteur, 1969, **117**, 125.

Οἱ ἐρευνῆται μελετοῦν τὴν κινητικότητα τοῦ ἰοῦ τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ (Α.Π.) ἐπὶ κυτταροκαλλιιεργειῶν διὰ τῆς μεθόδου τῶν φθορίζοντων ἀντισωμάτων. Περιγράφουν τὴν ἀκολουθηθεῖσαν μέθοδον, καθ' ἣν ἐχρησιμοποίησαν κύτταρα Β.Η.Κ. 21 C13 καὶ τὸν τύπον Ο τοῦ ἰοῦ Α.Π. Τὰ φθορίζοντα ἀντισώματα παρεσκευάσθησαν ὑπὸ τῶν ἰδίων κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Coons. Οὕτω, συμφώνως πρὸς τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα ἡ πρώτη εἰδικὴ φθορίζουσα ἀντίδρασις, παρατηρηθεῖσα εἰς χρόνον 90' λεπτῶν ἀπὸ τῆς μόλυνσεως τῶν κυττάρων, ἐμφανίζεται περίξ τοῦ πυρῆνος, καὶ καταλαμβάνει μέρος ἢ ὀλόκληρον τὸ πρωτόπλασμα. Εἰς τὰ ἀμέσως ἐπόμενα λεπτά ὁ φθορισμὸς αὐξάνει εἰς ἑντασιν καὶ διαύγειαν, καταλαμβάνει ὀλόκληρον τὸν χῶρον τοῦ πρωτοπλάσματος καὶ παρουσιάζεται ὡς συμπαγὲς φθορίζον ἐγκλειστον. Τὸ κύτταρον ἀρχίζει νὰ στρογγυλοποιῆται, ὁ πυρῆν νὰ πυκνοῦται, ὁ φθορισμὸς νὰ καλύπτῃ ὀλόκληρον τὸ στρογγυλοποιηθὲν κύτταρον μὴ φειδόμενος τοῦ χῶρου τοῦ πυρῆνος καὶ τέλος νὰ ἐπέρχεται ἡ λύσις τούτου. Ἡ εἰδικὴ αὕτη ἀντίδρασις δὲν ἀφορᾷ εἰς τὸν μεταξὺ τοῦ ἰοῦ ΑΠ τύπους Α, Ο καὶ C διαχωρισμόν.

Ἄδ. Γ. Φραγκόπουλος